

Versos de març 2023

*Aquella Llum resplendent
fa sis segles que perdura
i pel bé de la cultura
es renova constantment.*

Tot ve d'aquell gran prodigi
que va viure la ciutat
en resoldre's el litigi
que tenia amb el bisbat.
Va ser amb el raonament,
la bona fe i la cordura
i no pas amb la mà dura
que es resolgué l'incident.

La lliçó tenim apresada:
cal defensar els nostres drets
del país i de Manresa
més que no fer els pastorets
com feia l'Ajuntament
del temps de la dictadura
que amb la seva positura
prenia el pèl a la gent.

Més que mai és cosa nostra

saber a qui donem el vot,
si volem aixecar el sostre
i no haver de dur el cap cot,
tot fent que l'Ajuntament
que pel bé de tots procura
i les butxaques escura
inverteixi honestament.

D'aquesta festa nostrada
que resulta d'allò més
ve la Fira de l'Aixada,
que s'escampa pel carrers.
És com un desdoblament
que s'allarga i que perdura
en una nova aventura
on tothom està content.

Les campanes repicaven
com també ho fan els timbals
i les gralles que no acaben
sempre *a tempo* en els finals
més bé o més malament
fan sonar la partitura
que no veuen ni en pintura
però duen a la ment.

Com si fos l'Edat Mitjana
rei i bisbe s'obren pas
mentre la gent manresana
es queda amb un pam de nas
o s'ho mira indiferent
perquè estima la mesura
mentre dintre seu murmura:
Carnaval és permanent!